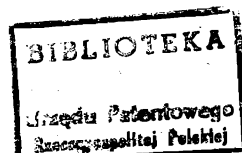

Warszawa, dnia 15 kwietnia 1954 r.

URZĄD PATENTOWY

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35148

Kl. 38 f, 3 01

Federativna Narodna Republika Jugoslavija
Savet za preradivačku industriju Vlade FNRJ *)

(Belgrad, Jugosławia)

Rozbieralne cylindryczne naczynie drewniane

Udzielono patentu z mocą od dnia 30 listopada 1950 r.

Pierwszeństwo: 8 grudnia 1949 r. (Jugosławia)

Naczynia z blachy, tektury i podobnych materiałów posiadają przeważnie kształt cylindryczny. Taki kształt pozwala na osiągnięcie dużej pojemności przy nieznacznym użyciu materiału (oprócz kształtu kulistego i eliptycznego). W celu nasadzenia obręczy naczynia drewniane są wytwarzane z wybrzuszeniem pośrodku lub posiadają kształt stożkowy.

Według wynalazku można również wytwarzać naczynia drewniane o kształcie cylindrycznym. Przy tych naczyniach klepki nie muszą być wyginane; posiadają one na całej swej długości jednakową szerokość lub są to zwykłe, proste deski profilowe.

Przedmiot wynalazku polega na tym, że naczynie nie zostaje ściśnięte za pomocą nasadzenia obręczy, lecz za pomocą narzędzi ściskających, które zależnie od potrzeby mogą ścisnąć naczynie silniej niż obręcze. W czasie transportu lub przy magazynowaniu znanych pustych

naczyń potrzebna jest taka sama przestrzeń, jak przy naczyniach pełnych. Naczynie według wynalazku może być łatwo i szybko rozebrane; dzięki temu przestrzeń załadowcza okrętu, samochodu ciężarowego, wagonu lub magazynu może być w pełni wykorzystana.

Zalety naczynia według wynalazku są następujące. Wytwarzanie klepek jest proste, a przez to również tanie. Klepki mogą być łatwo wytwarzane maszynowo; wyginanie klepek nie jest potrzebne, ponieważ są one proste; składanie naczynia odbywa się w bardzo krótkim czasie i odpada konieczność nasadzania obręczy, ponieważ naczynie zostaje ściśnięte za pomocą odpowiedniego ściskającego narzędzia, przez co cały zabieg montowania naczynia jest znacznie przyspieszony; przy tej samej ilości drewna osiąga się naczynie o większej pojemności; przy transporcie pełnych naczyń potrzeba mniejszej przestrzeni załadowczej niż przy zwykłych naczyniach; przy transporcie pustych naczyń, jak również przy magazynowaniu, a w szczególności gdy naczynia te są rozebrane, oszczędza się na pomieszczeniu.

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcami są: Nemanja Nikolić i Bogdan Matović.

Na rysunku (fig. 1 i 2), przedstawiona jest jedna z postaci wykonania naczynia według wynalazku. Górna połowa fig. 1 przedstawia widok z dołu naczynia, a dolna połowa fig. 1 — przekrój poprzeczny naczynia. Na fig. 2 górna połowa przedstawia widok z zewnątrz, dolna zaś — przekrój podłużny naczynia według fig. 1.

Klepki są wykonane z desek, których przekrój poprzeczny może mieć kształt trapezu o zaokrąglonej powierzchni zewnętrznej, wskutek czego naczynie posiada kształt kolisty, jak to przedstawiono na rysunku. Klepki od wewnątrz naczynia muszą być również odpowiednio obrobione, aby wewnątrz naczynia miało kształt prawidłowego cylindra, nie zaś wielokąta, co znacznie ułatwia mycie naczynia.

Dno i pokrywa 3 naczynia mogą być wykonane jak zwykle z desek lub z dykty albo ze sztucznego tworzywa. W tym przypadku konieczny jest, gdy dno naczynia posiada powierzchnię krzywiznową 6 i 7, jak przedstawiono na fig. 3 i 4. Takie dna są silniejsze niż płaskie, przy tym obwód ich można zmniejszyć. Przy ściskaniu naczynia obwód dna zostaje zmniejszony, a powierzchnia krzywiznowa zostaje zwiększona tak, że naczynie przy wyschnięciu może być łatwo ściśnięte.

Dno naczynia może być osadzone w rowku pierścieniowym 1b lub wciśnięte w pierścieniową płaszczyznę stożkową 1a. W tym ostatnim przypadku ważne jest, aby dno nie było włączane w naczynie siłą, tylko włożone, a następnie aby przez ściśnięcie narządem ściskającym klepki zostały silniej przyciśnięte do dna. W ten sposób dno będzie zabezpieczone przed wypadnięciem oraz może być łatwo wyjmowane, gdy narząd ściskający zostanie przejściowo zwolniony.

Ustawione dokoła dna 3 klepki zostają ściśnięte za pomocą narządów ściskających 2, 5. Te narządy ściskające mają postać taśmy metalowej 2 i sprzączki 5. Sprzączka 5 może być wykonana z blachy i może mieć kształt pokazany na fig. 11.

Przez otwór sprzączki jest przeciągnięta taśma, która ją owija a koniec jej jest spojony lub znitowany, lub w inny sposób połączony z taśmą, wskutek czego taśma trzyma sprzączkę w sposób niezawodny. Taśma jest owinięta jedno lub wielokrotnie dokoła naczynia i za pomocą specjalnego narzędzia zostaje mocno zacisnięta przy pomocy sprzączki.

Do ściskania naczyń stosuje się narządy ściskające, składające się z taśmy 2 (fig. 13) i dwóch sprzączek 5, zamocowanych na obu końcach tej taśmy. Długość narządu ściskającego

jest nieco mniejsza niż obwód naczynia. Sprzączka jest połączona z krótkim kawałkiem taśmy metalowej, wskutek czego narząd ściskający może być przedłużony do potrzebnej długości. Ten krótki odcinek taśmy może być cokolwiek cieńszy niż długa taśma 2.

Stosowanie tego krótszego i cieńszego odcinka taśmy jest dlatego celowe, ponieważ przy zerwaniu się narządu ściskającego rwie się tylko ten cieńszy odcinek taśmy. Tak samo przy złaczaniu naczynia ten krótki odcinek zostaje owinięty i po zużyciu może być łatwo wymieniony. Wymiana tego krótkiego odcinka jest tańsza niż wymiana całego narządu ściskającego.

Na fig. 14 przedstawiono jeden ze sposobów zaciskania naczynia za pomocą narządu ściskającego, przedstawionego na fig. 13.

Na fig. 1 cyfrą 1 oznaczono klepkę ścianki naczynia, a cyfrą 5 — sprzączkę, przedstawioną na fig. 11.

Sprzączki są połączone z krótkim odcinkiem taśmy 11, której jeden koniec 11a owinięty jest dwukrotnie dokoła poprzeczki sprzączki 5, drugi zaś koniec jest przeciągnięty przez otwór drugiej sprzączki 5. Z chwilą kiedy naczynie zostaje ściśnięte za pomocą specjalnych narzędzi, koniec 11a taśmy zostaje wygięty. Poniżej nasady sprzączki i ponad końcem 11c taśmy wstawiony jest odpowiedni kawałek blachy 10, przy czym koniec 11c taśmy 11 jest zagięty dokoła tej blachy 10. W ten sposób naczynie zostaje połączone niezawodnie w jedną całość za pomocą narządu ściskającego.

Do ściskania naczynia używa się kawałka wytłoczonej blachy 10, który może mieć np. kształt przedstawiony na fig. 12, lub też może posiadać różne kształty (może to być nawet zwykły gwóźdź).

Obydwa końce 11a i 11b, taśmy 11 mogą być połączone ze sprzączką 5 przez nitowanie, spawanie lub w inny sposób.

Rozbieranie naczynia odbywa się przez zwykłe zluźnianie narządu ściskającego lub też przez otwarcie tego narządu przez podważenie końca 11c taśmy 11 za pomocą odpowiedniego narzędzia i wyciągnięcie podkładki 10, podważając taśmę 11 w miejscu 11b.

Gdy naczynie składa się z dużej ilości klepek, złaczenie ich zajmuje dużo czasu. Aby temu zapobiec, można co kilka klepek skleić je wzajemnie za pomocą odpowiedniego kleiwa (np. kleju kazeinowego). Można np. skleić jedną czwartą lub jedną trzecią klepek naczynia tak, że płaszczyzna naczynia będzie składał

się z trzech lub z czterech części. Zamiast skle-
jania klepek można połączyć je z sobą także za
pomocą taśm, linek lub w podobny sposób,
wskutek czego płaszcz naczynia tworzy rodzaj
bryły tocznej, jak to uwidoczniło na fig. 7—9.

Na fig. 7 przedstawiono przekrój poprzeczny
rozwinętej ścianki naczynia, a na fig. 8 widok
boczny tej ścianki. Klepki są powiązane ze sobą
za pomocą dwóch drutów stalowych, mosięż-
nych lub z brązu; może to być również linka.
Obie końcowe klepki naczynia posiadają rozsze-
rzone wyżłobienia 1b, w których umieszczone są
końce drutu 8. Końce drutów są związane na
węzeł 8a lub w inny podobny sposób, co zapo-
biega wyciągnięciu drutu przez otwór 1c w klep-
ce. Takie zamocowanie końców drutu lub linki
może być wykonane także w inny sposób.

W ten sposób można połączyć wszystkie klep-
ki lub część klepek naczynia, np. połowę, w za-
leżności od wielkości naczynia.

Na fig. 5 i 6 podano w dwóch rzutach szczegó-
ł tego rodzaju połączenia klepek (według fig. 7
i 8). Na figurach tych uwidoczniło wyżłobienie
1b, węzeł 8a i inne szczegóły.

Na fig. 9 i 10 przedstawiono inny rodzaj po-
łączenia klepek za pomocą klamer 9, które są
wbite w klepki, obejmując narzędzia ściskające
2 i 5. W ten sposób przy rozkładaniu naczynia
narzędzia ściskające pozostają zamocowane
w klepkach naczynia.

Niektóre naczynia mogą posiadać zamocowa-
ne na klepkach dwie lub więcej obręcze względ-
nie linki, które przy rozkładaniu naczynia trzy-
mają klepki razem.

Deski pokrywy 3 mogą być sklejęne ze sobą
lub połączone za pomocą dwóch poprzeczek, za-
mocowanych na jaskółczy ogon.

Naczynia te mogą posiadać także otwory na
kurki lub czopy, jak to jest stosowane w zwyk-
łych naczyniach.

Zastrzeżenia patentowe

1. Rozbieralne cylindryczne naczynie dREW-
niane, znamienne tym, że jego poszczegól-
ne klepki (1) są ściśnięte za pomocą narzą-
dów ściskających (2, 5), dających się ścią-
gać za pomocą odpowiednich narzędzi
przy czym narzędzia (2, 5) są osadzone roz-
łącznie, tak iż przy rozkładaniu naczy-
nia dają się zdjąć.
2. Naczynie według zastrz. 1, znamienne tym,
że do grupowego łączenia jego klepek (1)
posiada druty lub linki (8), osadzone
w otworach (1c) klepek (1).
3. Naczynie według zastrz. 1, znamienne tym,
że do wzajemnego połączenia klepek (1)
posiada dwie lub kilka taśm albo linek,
zamocowanych na zewnętrznej powierzch-
ni klepek za pomocą klamer (9), wskutek
czego przy rozkładaniu naczynia klepki
stanowią jedną całość.
4. Naczynie według zastrz. 1, znamienne tym,
że jego klepki (1) są połączone wzajemnie
grupowo przez sklejenie, tworząc trzy,
cztery lub więcej zespołów klepek, co
umożliwia szybsze montowanie naczynia.
5. Naczynie według zastrz. 1 — 4, znamienne
tym, że jego narzędzie (2, 5) składa się z taś-
my (2) i sprzączek (5), zamocowanych na
obu jej końcach, przy czym jedna ze sprzą-
czek (5) posiada krótki i słabszy odcinek
taśmy (11) do wzajemnego połączenia tych
sprzączek.

Federativna Narodna
Republika Jugoslavijs
Savet za preradjivačku
industriju Vlade FNRJ

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

